

РЕШЕНИЕ

№ 44

гр. Разград, 31.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на втори март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Атанас Д. Христов

при участието на секретаря М. В. Н.
като разглежда докладваното от Атанас Д. Христов Гражданско дело № 20213300100205 по описа за 2021 година

Предмет на производството са обективно и субективно съединени искове с правно основание чл. 153, ал. 1 и чл. 154 ЗПКОНПИ са предявени от Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ/, срещу ответниците:

1. **СТ. Д. Д., ЕГН *****, с постоянен адрес: *****

и

2. **СТ. Н. СТ., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: ***,**

за отнемане в полза на държавата на следното имущество:

на основание чл. 142, ал. 2, т. 1 във вр. с чл. 141 от ЗПКОНПИ от СТ. Д. Д., ЕГН ***,**

- лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „Е 320 ЦДИ“, с рег.№ РР 5995 ВС, рама № WDB2110261A246369, двигател № 64896130015970, дата на първа регистрация 11.03.2003 г., придобит на 18.07.2017 г.

- лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „ЦЛС 350 ЦДИ 4 Матик“, с рег. № А 5684 НМ, рама № WDD2183931A057150, двигател № 64285841313829, дата на първа регистрация 05.11.2012 г., придобит на 16.12.2019г.

на основание чл. 151 във вр. чл. 142, ал. 2, т. 1 във вр. с чл. 141 от ЗПКОНПИ от СТ. Д. Д., ЕГН ***,**

- сума в размер на 15 000лв., представляваща пазарната стойност към датата на отчуждаване на лек автомобил марка „БМВ“, модел „525“, с рег. № Р 9839 АР, с дата на първа регистрация 14.07.1998 г., регистриран на името на

СТ. Д. Д. на 06.01.2012 г., придобит с договор на 11.08.2011 г., отчужден на 09.01.2012 г.,

- **сума в размер на 200лв.**, представляваща пазарната стойност към датата на прекратяване на регистрацията на лек автомобил марка „Опел“, модел „Омега“, с рег. № РР 9862 АХ, с дата на първа регистрация 22.05.1998 г., регистриран на името на С.Д. на 22.10.2015 г., дата на прекратяване на регистрацията 29.12.2016 г.,

- **сума в размер на 3 500лв.**, представляваща пазарната стойност към датата на отчуждаване лек автомобил марка „Фиат“, модел „Пунто“, с рег. № РР 7955 ВС, с дата на първа регистрация 08.03.2006г., регистриран на името на С.Д. на 29.12.2016г., отчужден на 23.11.2017 г.,

- **сума в размер на 912,34 лв.**, представляваща получената облага от извършеното престъпление,

- **сумата в размер на 684,54 лв.**, представляваща получени суми от трети лица, чрез система за бързи разплащания „Уестърн Юнион“, непреобразувани в друго имущество,

- **сумата в размер на 45 лв.**, представляваща получени суми от трети лица, чрез система за бързи разплащания „Изи Пей“ АД, непреобразувани в друго имущество,

на основание чл. 154 и чл. 143, т. 2 вр. чл. 142, ал. 2, т. 1 вр. чл. 141 ЗПКОНПИ да се обяви за недействителна по отношение на Държавата сделката, извършена с договор за покупко-продажба на МПС от 03.02.2020г. сключен между ответниците относно лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „Ц 220 Д 4 Матик“, с рег. № РР3573 ВМ, с дата на първа регистрация 10.11.2015 г., рама № WDD2052051 F266887, двигател № 65192133054461 и след обявяване на недействителността автомобилът да бъде отнет в полза на държавата,

на осн. чл. 151 във вр. с чл. 142, ал. 2, т. 1 във вр. с чл. 141 от ЗПКОНПИ, при условие на евентуалност – в случай, че иска за обявяване на недействителност бъде отхвърлен, е предявен и с К от КПКОНПИ против С. Д. Д., за отнемане в полза на държавата на сума в размер на 45 000 лв., представляваща равностойността към датата на отчуждаване на гореописания лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „Ц 220 Д 4 Матик“, с рег. № РР3573ВМ.

Ищецът Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ/ твърди, че по досъдебно производство № 88/2019 г. по описа на Следствен отдел към Специализираната прокуратура, пр. пр. № 658/2019 г. по описа на Специализирана прокуратура, лицето СТ. Д. Д. е привлечен като обвиняем за следните престъпления:

- чл. 321, ал.3, пр. 2, т. 2 вр. с ал. 2 от НК, като престъплението попада в обхвата на чл. 108, ал. 1, т. 23 от ЗПКОНПИ,

- чл. 210, ал. 1, т. 2 вр. с чл. 209, ал. 1 от НК, като престъплението попада в обхвата на чл.108, ал.1, т. 10 от ЗПКОНПИ;

- чл. 210, ал. 1, т. 2 вр. с чл. 209, ал.1 от НК, което престъплението попада в обхвата на чл. 108, ал. 1, т. 10 от ЗПКОНПИ.

С Протокол № ТД04ВА/УВ-4848/18.05.2020 г. е образувана проверка за установяване на значително несъответствие в имуществото на СТ. Д. Д..

Период на проверката на основание чл. 112, ал. 3 от ЗПКОНПИ:

Проверката е започнала на 18.05.2020 г. Периодът на проверка е от 16.03.2011 г. (навършване на пълнолетие на проверяваното лице) до 18.05.2020 г.

Подробно са описани придобитите и отчуждени от първия ответник МПС, липса на участие в търговски дружества, описана е получената данъчно-осигурителна информация и банкова информация за движението по банковите сметки на ответника за целия проверяван период. В искането са описани обичайните разходи за издръжка по данни на НСИ за съответното домакинство за проверявания период, като са индивидуализирани данните за всяка календарна година.

Ищецът поддържа, че в хода на извършената по отношение на първия ответник проверка по чл. 112, ал. 3 ЗПКОНПИ е установила значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице – първия ответник за сумата в размер на **197 778,23** лева.

Относно иска срещу двамата ответници за обявяване за недействителен по отношение на държавата на сключения между ответниците договор за покупко продажба.

Ищецът сочи, че лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „Ц 220 Д 4 Матик“, с рег. № РР3573 ВМ, с дата на първа регистрация 10.11.2015 г., е бил регистриран на името на С.Д. на 07.05.2019 г.

С протокол за претърсване и изземване, извършено на 30.01.2020 г. по горесцитираното досъдебно производство, автомобилът е иззет от втория ответник.

На 03.02.2020г., т.е. четири дни след изземване на автомобила от органите на наказателното производство, в ОД на МВР, сектор „Пътна полиция“ по електронен път е подадено заявление за сключен договор за покупко-продажба на автомобила от същата дата, за сумата от 9 900лв., като купувач е втория ответник.

С Определение от 20.11.2020г. на Специализиран наказателен съд, автомобилът е върнат на СТ. Н. СТ., след която дата МПС-то е регистрирано в собственост на втория ответник.

Излагат се съображения, че с оглед наличието на предпоставките на чл. 143, т. 2 във вр. с чл. 142, ал. 2, т. 1, вр. с чл. 141 от ЗПКОНПИ, сделката обективизирана в договор от 03.02.2020 г. за покупко- продажба на този автомобил, да бъде обявено за недействителна по отношение на държавата.

При условията на евентуалност, в случай, че съдът не уважи иска за обявяване недействителност на сделката, се излагат съображения, че от първия ответник, на осн. чл. 151 ЗПКОНПИ следва да се отнеме в полза на държавата сума в размер на 45 000 лв., представляваща равностойността към датата на отчуждаване на горепосочения лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „Ц 220 Д 4 Матик“, с рег. № PP3573BM.

Излага подробни съображения. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК, ответникът СТ. Д. Д. при редовно връчени книжа /л. 168/, не депозира отговор на исковата молба.

В срока по чл. 131 ГПК, ответникът С. Н. С., чрез пълномощника си адвокат Я.Д. П. от АК – Русе, депозира отговор на исковата молба. Намира исковата претенция за нередовна, недопустима, а по същество - неоснователна. Излага подробни съображения. Акцентираща, че не са налице предпоставките на чл. 143, т.2 ЗПКОНПИ – не е знаел и не е могъл да предположи, че имуществото е незаконно придобито, нито е придобил имуществото с цел прикриване на незаконния му произход или на действителните права, свързани с него. Излага подробни съображения. Претендира разноски.

В открито съдебно, при редовност в призоваването, ищецът чрез процесуалния си представител, поддържа исковата претенция. Акцентираща, че ответникът С. Н. С. е могъл да предположи, че имуществото което е закупил от първия ответник – гореописания лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „Ц 220 Д 4 Матик“, с рег. № PP3573 BM, е незаконно придобито. Ето защо, след обявяването за недействителна спрямо държавата на възмездната сделка сключена между двамата ответници относно това МПС, се моли автомобила да бъде отнет от първия ответник - СТ. Д. Д.. Поддържа се и евентуалния иск – в случай, че съдът не уважи иска за обявяване за недействителна спрямо държавата на сделката между двамата ответници, то на основание чл. 151 във вр. с чл. 142, ал. 2, т. 1 във вр. с чл. 141 от ЗПКОНПИ от първия ответник - СТ. Д. Д. да се отнеме в полза на държавата сума в размер на 45 000 лв., представляваща равностойността към датата на отчуждаване на процесния лек автомобил. Представя се и подробна писмена защита, на осн. чл. 149, ал. 3 ГПК. Сочи, че лекия лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „Ц 220 Д 4 Матик“, с рег. № PP3573 BM, считано от 05.01.2021г. е с нов рег. № - Р 9762КН, тъй като втория ответник го е регистрирал в КАТ въз основа на договора за покупко- продажба сключен с първия ответник.

В открито съдебно, при редовност в призоваването /л. 194, л. 258-263/, ответникът СТ. Д. Д. не се явява, не изпраща представител и не взема становище по исковете.

В открито съдебно, при редовност в призоваването, ответникът С. Н. С. не се явява. Явява се пълномощникът му адвокат Я.Д. П. от АК – Русе. Същият поддържа отговора на исковата молба, с изложени подробни съображения за нередовност, недопустимост и неоснователност на исковете

претенции, като излага и допълнителни съображения. Акцентираща, че по делото липсват доказателства по чл. 156, ал.4, т. 4 ЗПКОНПИ от които да е видно, че втория ответник е знаел или е могъл да предполага, че имуществото което е закупил от първия ответник е незаконно придобито. Претендираща разноси.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

Предявени са субективно и обективно съединени иски с правно основание чл. 153, ал. 1 и 154 ЗПКОНПИ.

Само за пълнота на изложението, следва да се посочи, че общата стойност на имуществото, което се отменя, не е част от диспозитива на съдебния акт. Такава е и константната съдебна практика, намерила израз в:

- Решение № 3 от 11.01.2012 г. на ВнАС по в. гр. д. № 560/2011 г. и Решение № 364/14 от 04.03.2015 г. на ВКС гр.д. № 590/2012г., IV г.о., ГК,
- Решение № 132 от 22.07.2016 г. на ВнАС по в. гр. д. № 277/2016 г., недопуснато до касационно обжалване с Определение № 499 от 12.06.2017 г. на ВКС по гр. д. № 5467/2016 г., III г. о., ГК,
- Решение № 399 от 3.01.2012 г. на ВКС по гр. д. № 142/2011 г., III г. о., ГК,
- Решение № 231 от 11.07.2012 г. на ВКС по гр. д. № 848/2011 г., IV г. о., ГК,
- Решение № 156 от 4.06.2020 г. на ВтАС по в. гр. д. № 454/2019 г. и потвърденото с него Решение № 190/09.05.2019 г. на Окръжен съд – Плевен по гр. д. № 700/2017 г. по описа на същия съд,
- Решение № 500 на САС по в. гр. д. № 5169/2015 г. и потвърденото с него Решение № 17019 от 29.09.2014 г. на СГС по гр. д. № 2554/2008 г., като въззивното решение не е допуснато до касационно обжалване с Определение № 336 от 25.04.2017 г. на ВКС по гр. д. № 5004/2016 г., III г. о., ГК,
- Решение № 527 от 30.03.2011 г. на САС по в. гр. д. № 955/2010 г. и потвърденото с него решение от 16.09.2010 г., по гр. д. № 231/2006 г., по описа на Благоевградски окръжен съд, като въззивното решение не е допуснато до касационно обжалване с Определение № 27 от 10.01.2012 г. на ВКС по гр. д. № 1041/2011 г., III г. о., ГК,
- Решение № 371 на САС по в. гр. д. № 439/2010 г. недопуснато до касационно обжалване с Определение № 461 от 27.03.2012 г. на ВКС по гр. д. № 1444/2011 г., III г. о., ГК,
- Решение № 2102 от 1.08.2019 г. на САС по в. гр. д. № 5581/2018 г. и потвърденото с него Решение № 7180 от 27.10.2017 г. на СГС по гр. д. № 1316/2015 г., като въззивното решение не е допуснато до касационно обжалване с Определение № 420 от 15.05.2020 г. на ВКС по гр. д. № 4636/2019 г., III г. о., ГК,

- Решение № 230 от 12.09.2018 г. на ВТАС по в. гр. д. № 48/2018 г. и потвърденото с него решение Решение № 324 от 11.07.2017 г. по гр. д. № 627/2013 г. по описа на Окръжен съд – Русе, като въззивното решение не е допуснато до касационно обжалване с Определение № 838 от 7.12.2020 г. на ВКС по гр. д. № 197/2019 г., III г. о., ГК,

- Решение № 637 от 19.07.2010 г. на ПАС по в. гр. д. № 161/2010 г. недопуснато до касационно обжалване с Определение № 924 от 6.07.2011 г. на ВКС по гр. д. № 1761/2010 г., IV г. о., ГК,

- Решение № 80 от 10.04.2009 г. на ВТАС по в. гр. д. № 117/2009 г., ГК и постановеното при обжалването му Решение № 607 от 29.10.2010 г. на ВКС по гр. д. № 1116/2009 г., IV г. о., ГК.

Следва да се изтъкне, че всяко имущество, което се иска да бъде отнето, респективно паричната му равностойност, е самостоятелен иск. Така и Определение № 60483 от 11.06.2021 г. на ВКС по гр. д. № 1333/2021 г., III г. о., ГК.

По възражението, че исковата молба е нередовна, тъй като не ставало ясно кой от двамата ответници е придобил незаконно „Мерцедес“, модел „Ц 220 Д 4 Матик“, с рег. № PP3573 ВМ.

Съдът намира възражението за неоснователно. В исковата молба е посочено, че този автомобил е незаконно придобит от първия ответник, а относно втория ответник се сочи, че са налице предпоставките на чл. 143, т. 2 ЗПКОНПИ - сключил възмездна сделка, като е знаел или е могъл да предполага, че имуществото е незаконно придобито.

По възражението, че исковата молба е нередовна, тъй като относно евентуалния иск по чл. 151 във вр. с чл. 142, ал. 2, т. 1 във вр. с чл. 141 от ЗПКОНПИ не ставало ясно от кого от двамата ответници се иска да бъде отнета сумата от 45 000 лв. представляваща равностойност на „Мерцедес“, модел „Ц 220 Д 4 Матик“, с рег. № PP3573 ВМ.

Безспорно е, че по реда на чл. 151 ЗПКОНПИ, в случай че е имуществото е отчуждено, се отнема паричната му равностойност, като същата се отнема от отчуждителя - в случая първия ответник. Това обстоятелство изрично се сочи от ищеца и в провело то се открито съдебно заседание /л. 260/, поради което дори и да се приеме, че е била нередовност в исковата молба, то тази нередовност е била отстранена. Ето защо, това възражение също е неоснователно.

По възражението, че иска е недопустим, поради неспазване на срока за проверката по чл. 112, ал. 1 и 2 ЗПКОНПИ.

Действително, в Решение № 323/2017г. от 18.01.2018 г. на ВКС по гр. д. № 5291/2016 г., IV г. о., ГК, на което се позовава втория ответник, е прието че срокът за проверка по чл. 15, ал. 2 ЗОПДИППД (отм.), съответно по чл. 27, ал. 1 и ал. 2 ЗОПДНПИ (отм.) и чл. 112, ал. 1 и 2 ЗПКОНПИ е преклузивен. В последствие обаче е постановено Тълкувателно решение № 1

от 4.06.2020 г. на ВКС по т. д. № 1/2018 г., ОСГК, съгласно което: „Изтичането на срока за проверка по чл. 15, ал. 2 ЗОПДИППД (отм.), съответно по чл. 27, ал. 1 и 2 ЗОДНПИ (отм.) и чл. 112, ал. 1 и 2 ЗПКОНПИ, не е процесуална пречка за надлежното упражняване и съществуването на правото на иск и на материалното право на държавата за отнемане на имущество, придобито от престъпна дейност и на незаконно придобито имущество, т. е. предвиденият в чл. 15, ал. 2 ЗОПДИППД (отм.), съответно по чл. 27, ал. 1 и 2 ЗОДНПИ (отм.) и чл. 112, ал. 1 и 2 ЗПКОНПИ срок за извършване на проверки и събиране на доказателства за установяване на произхода и местонахождението на имущество, за което има данни, че е придобито пряко или косвено от престъпна дейност е инструктивен, и е допустимо образуване на производство по чл. 28 ЗОПДИППД (отм.), чл. 74 ЗОДНПИ (отм.) и чл. 153 ЗПКОНПИ след изтичане на този срок.“

Съгласно чл. 130, ал.2 ЗСВ, тълкувателните решения са задължителни за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове.

По възразението, за неспазване на срока по чл. 153, ал.1 ЗПКОНПИ /“иска се предявява в срок до три месеца от последния акт по налагане на обезпечителните мерки“, тъй като определението съда за допускане на обезпечение на бъдещ иск е от 19.04.2021г., а процесната искова молба е подадена по пощата на 20.07.2021г.

С определение № 144 от 19.04.2021г. по ч. гр. д № 113/2021г. по описа на РОС е допуснато обезпечение на бъдещ иск, чрез налагане на запор върху МПС /л. 157-159/, като на същата дата е издадена и обезпечителна заповед /л. 160/. На осн. чл. 153, ал.1 ЗПКОНПИ е определен тримесечен срок за предявяване на бъдещия иск, считано от последния акт по налагане на обезпечителните мерки. Този срок започва да тече не от датата на постановяване на определението, с което е допуснато обезпечение на бъдещите искове на комисията, а от датата на последния акт, с който е наложена съответната обезпечителна мярка, на основание чл. 153, ал. 1, пр. последно от ЗПКОНПИ. Нормата е специална по отношение на общите правила, разписани в чл. 390 ГПК и по аргумент от същата меродавният момент е не датата на постановяване на определението за допускане на обезпечението, а датата на налагане на обезпечителната мярка. По арг. от чл. 122, ал. 1 и чл. 123, ал. 2 от ЗПКОНПИ, запорът се счита наложен от момента на получаване на запорното съобщение и именно това е началният момент, от който започва да тече срока по чл. 153, ал. 1 ЗПКОНПИ. Вж. Определение № 260050 от 7.10.2020 г. на ВнаС по в. ч. гр. д. № 400/2020 г. и Определение № 3018 от 1.09.2019 г. на САС по в. ч. гр. д. № 4179/2019 г.

Видно от отразяването в молба от ищеца до Съдебно изпълнителната служба при РРС, е че на 20.04.2021г. ищецът е поискал да се наложи запора, съгласно издадената обезпечителна заповед /л. 160 гръб/. Т.е. съдебния

изпълнител обективно не е можел да изпрати запорно съобщение, на осн чл. 122, ал. 1 и чл. 123, ал. 2 от ЗПКОНПИ, преди 20.04.2021г., поради и което подаването на процесната искова молба по пощата /“МиБМ Експрес ООД – л. 162/ на 20.07.2021г., на осн. чл. 62, ал.2 ГПК, е в предоставения тримесечен срок от последния акт по налагане на обезпечителните мерки по чл. 153, ал.1 ЗПКОНПИ.

По същество.

От ангажираните по делото писмени доказателства е видно, че с решение № 2008/14.07.2021 г. на КПКОНПИ е образувано производство за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество въз основа на постъпило в ТД – Варна уведомление Специализирана прокуратура с вх. № УВКПКОНПИ-728/11.05.2020 г., с което уведомява, че с Постановление от 30.01.2020 г. по досъдебно производство № 88/2019 г. по описа на Следствен отдел към Специализирана прокуратура, прокурорска преписка № 658/2019 г. лицето СТ. Д. Д. е привлечен в качеството на обвиняем за престъпления по:

- чл. 321, ал.3, пр. 2, т. 2 вр. с ал. 2 от НК, като престъплението попада в обхвата на чл. 108, ал. 1, т. 23 от ЗПКОНПИ,

- чл. 210, ал. 1, т. 2 вр. с чл. 209, ал. 1 от НК, като престъплението попада в обхвата на чл.108, ал.1, т. 10 от ЗПКОНПИ;

- чл. 210, ал. 1, т. 2 вр. с чл. 209, ал.1 от НК, което престъплението попада в обхвата на чл. 108, ал. 1, т. 10 от ЗПКОНПИ.

С Протокол № ТД04ВА/УВ-4848/18.05.2020 г. е образувана проверка за установяване на значително несъответствие в имуществото на СТ. Д. Д..

Период на проверката на основание чл. 112, ал. 3 от ЗПКОНПИ:

Проверката е започнала на 18.05.2020 г. Периодът на проверка е от 16.03.2011 г. (навършване на пълнолетие на проверяваното лице) до 18.05.2020 г.

По делото са ангажирани доказателства подкрепящи посоченото в исковата молба имущество за проверявания период.

Видно от заключението на съдебно автотехническата експертиза /т.2, л. 218-231/, което съдът приема като пълно, ясно, обосновано и правилно, е че:

Пазарна стойност на лек автомобил марка „БМВ“, модел „525“, с рег. № Р 9839 АР, към датата на придобиване - 11.08.2011г. възлиза на 11 200 лв., а към дата на отчуждаване – 09.01.2012г. възлиза на 11 000 лв.

Пазарна стойност на лек автомобил марка „Опел“, модел „Омега“, с рег. № РР 9862 АХ, към датата на придобиване - 22.10.2015г. възлиза на 2 900 лв., а към датата на прекратяване на регистрацията след предаване за разкомплектоване - 29.12.2016 г. възлиза на 200 лв.

Пазарна стойност на лек автомобил марка „Фиат“, модел „Пунто“,

с рег.№ РР 7955 ВС, към датата на придобиване - 29.12.2016г., възлиза на 4 700 лв., а към датата на отчуждаване - 23.11.2017г. възлиза на 4 600 лв.

Пазарна стойност на лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „Е 320 ЦДИ“, с рег.№ РР 5995 ВС, към датата на придобиване - 18.07.2017г. възлиза на 12 700 лв., а към датата на изготвяне на заключението – 07.01.2022г. възлиза на 8 500 лв.

Пазарна стойност на лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „Ц 220 Д 4 Матик“, с рег. № РР 3573 ВМ, към датата на придобиване - 07.05.2019г. възлиза на 41 600 лв., а към датата на отчуждаване - 03.02.2020г. възлиза на 39 300 лв.

Пазарна стойност на лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „ЦЛС 350 ЦДИ 4 Матик“, с рег. № А 5684 НМ, към датата на придобиване 16.12.2019г. възлиза на 41 400 лв., а към датата на изготвяне на заключението – 07.01.2022г. възлиза на 36 000 лв.

Видно от заключението на съдебно икономическата експертиза /л. 266-281/, което съдът приема като пълно, ясно, обосновано и правилно, е че относно първия ответник:

Доходите, реализирани от проверяваното лице през периода, са в общ размер на **13 846.84 лв.**

Обичайните и извънредни разходи са в общ размер на **69 438.16 лв.**

Нетният доход, е отрицателна величина в размер на **минус 55 591.32 лв.**

Имуществото, е в общ размер на **116 096.88 лв.**

Несъответствието, е отрицателна величина в размер на **минус 171 688.20 лв.**

Или общата пазарна стойност на придобитото от първия ответник имущество през проверявания имот, описано по-горе, съобразно приетите пазарни оценки към датата на придобиването/отчуждаването и съгласно разпоредбата на чл. 148, ал. 2 ЗПКОНПИ е **116 096.88 лева**.

От страна на първия ответник не са опровергани при условията на пълно и главно доказване законовите презумпции на чл. 5, ал. 1, чл. 107 и чл. 147 ЗПКОНПИ.

Съгласно разпоредбата на чл. 141 ЗПКОНПИ в полза на държавата се отнема незаконно придобито имущество, което съгласно чл. 5, ал.1 във вр. с ал.1, т.2 от закона е такова, за което не е установен законен източник.

Основание за възникване на правото на държавата чрез Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ) да започне проверка и да предяви иск по чл. 153 ЗПКОНПИ е лицето, по отношение на което е поискано отнемане на имущество, да е привлечено като обвиняем за престъпление, изрично посочено в чл. 108, ал. 1 от закона, в рамките на извършена проверка да е

установено, че е налице значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице. В настоящия случай се установява, че престъпленията, за които първият ответник е привлечена като обвиняем са такива по чл. 108, ал. 1, т. **23 и т. 10** от ЗПКОНПИ. В § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ е въведено легално определение на изрази "значително несъответствие" и то е онзи размер на несъответствието между имуществото и нетния доход, който надвишава 150 000 лева за целия проверяван период.

Първата кумулативна предпоставка за уважаването на иска е наличието на значително несъответствие между придобитото от ответника имущество и нетния доход. В тази връзка на изследване подлежи имуществото, с което проверяваният е разполагал в началото и края на изследвания период, увеличението му през същия период от законни източници (трудова дейност, частно предприемачество, наследяване, сделки и пр.), направените през това време разходи и възникналите задължения. В настоящия случай от приетата по делото съдебна икономическа експертиза безспорно се установи несъответствие в имуществото на ответниците в размер е над посочения в § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ. Вж. и Решение № 86 от 11.06.2020 г. на ВКС по гр. д. № 3930/2019 г., IV г. о., ГК.

На следващо място, следва имуществото да е незаконно придобито. Съгласно чл. 5, ал. 1 ЗПКОНПИ за незаконно придобито имущество се смята имуществото, за придобиването на което не е установен законен източник.

При установяване значително несъответствие, което не може да бъде оправдано със законните източници за забогатяване, остава логичното заключение, че произходът на забогатяването е незаконен (така Решение № 13 от 13.10.2012 г. по конституционно дело 6/2012 г. на Конституционния съд на РБ). За да се опровергае предположението, в тежест на ответника е да установи, че получените или вложени през проверявания период законни приходи надвишават всичките му установени разходи, включително за издръжка, или че конкретното имущество е придобито със средства от установен законен източник. По делото не е проведено пълно обратно доказване тъй като не са в ангажирани доказателства за наличието на претендираното от ответниците законно основание за придобиване на процесното имущество.

На отнемане по реда на закона подлежи притежаваното от ответника налично имущество, включително наличните парични средства по банковите сметки (чл. 142, ал.1 вр. чл. 141 ЗПКОНПИ), а ако същото липсва или е отчуждено, присъжда се паричната равностойност на имуществото (съответно чл. 151 ЗПКОНПИ), а при преобразуване - преобразуваното имущество (149 ЗПКОНПИ). Неналичните парични средства във валута не могат да бъдат отнети, отнема се паричната им равностойност, доколкото са налице основанията по чл. 141 ЗПКОНПИ /преди чл. 62 ЗОПДНПИ (отм.)/; (така и Определение № 185 от 22.02.2017 г. по гр. дело № 4277/2016 г., IV ГО на ВКС), а при невъзможност да бъде проведен искът за реално отнемане поради

липса към този момент на съответния актив в притежаваното от ответника имущество, следва да се претендира действителната му стойност (в този смисъл Определение № 740 от 29.06.2017 г. по гр. дело № 5307/2016 г., IV ГО на ВКС и Решение № 187 от 26.07.2011 г. по гр. д. № 1557/2010 г., III ГО на ВКС).

Престъпленията, за които е обвинен първия ответник по естеството си генерират имуществена облага. Следва да се съобрази и обстоятелство, че през проверявания период от време видно от заключението на СИЕ първия ответник е реализирал доходи с установен законен източник, които са били значително по-малки в сравнение с направените разходи за придобиването на имущество по пазарна оценка към момента на придобиването. В този смисъл вж. постановеното в производството по реда на чл. 290 ГПК Решение № 137 от 2.11.2018 г. на ВКС по гр. д. № 2507/2017 г., IV г. о., ГК. Решение № 237 от 22.02.2017 г. на ВКС по гр. д. № 5459/2015 г., IV г. о., ГК.

Само за пълнота на изложението следва да се отбележи, че според уредбата в ЗОПДНПИ /отм./ и ЗПКОНПИ, престъпната дейност е само повод за образуване на проверката от комисията (за да не е проверката произволна), като впоследствие подлежащите на изследване от комисията предпоставки за отнемането на имущество са откъснати от наказателното производство и неговият изход няма значение за изхода на производството по отнемане на незаконно придобито имущество. Разликата между предходната правна уредба и тази по ЗОПДНПИ (отм.)/ЗПКОНПИ е, че на отнемане по стария закон - ЗОПДИППД (отм.) подлежи имущество, придобито от престъпна дейност, а по ЗОПДНПИ (отм.)/ЗПКОНПИ - незаконно придобито имущество. Поради тази причина, в настоящото производство, не подлежи на установяване връзката (пряка или косвена) между придобитото имущество и извършеното от проверявания престъпление (така Определение № 560 от 23.06.2016 г. по гр.дело № 1964/2016 г., III ГО на ВКС).

Що се отнася до установяване размера на обичайните разходи по см. на § 1, т. 9 от ЗПКОНПИ, то съгласно коментираното заключение на СИЕ същите за първия ответник за целия проверяван период възлизат на общата сума от **61 471** лева, разходите за платени данъци, такси, глоби , залагания са в размер на **1 0 41.57** лв., разходите за пътуване в чужбина са в размер на **4 332.16** лв., преведените суми в полза на трети лица са в размер на **2 593.43** лв., а общо направените обичайни и извънредни разходи са в размер на **69 438.16** лева.

По отношение на разходите за задгранични пътувания, при положение, че страните не са доказали друго, следва да се определят разходи по Наредба за служебните командировки и специализации в чужбина, която не намира директно приложение в случая, но също като данните на НСИ дава индикация за необходимите разходи при пътувания в чужбина. Така и **Решение № 26 от 24.02.2017 г. на ВнАС по в. гр. д. № 629/2016 г.** , недопуснато до касационно обжалване с Определение № 1136 от 6.12.2017 г. на ВКС по гр. д. №

Съгласно разпоредбата на § 1, т. 3 ЗПКОНПИ; преценката за това дали е значително несъответствие, необходима предпоставка за отпочване на производството по отнемане на незаконно придобито имущество, следва да бъде направена въз основа на съпоставката между придобитото през проверявания период имущество и нетния доход на проверяваното лице, последния формиран като разлика от получените доходи, приходи или източници на финансиране и извършените обичайни и извънредни разходи /§ 1, т. 8/. В разпоредбата на § 1, т. 2 законодателят е посочил кои постъпления в имуществото съставляват доходи, приходи или източници на финансиране. Макар и изброяването да не е изчерпателно, то несъмнен е изводът, че се има предвид само законно получените доходи, приходи и източници на финансиране. Това следва и от самата разпоредба, доколкото изрично сочи например, че приходи от продажба на имущество са само тези, за които е установен законен източник, или доходи от движима и недвижима собственост, за придобиването на които е установен законен източник. Аргумент е и изложеното в мотивите на Решение № 13 от 13.10.2012 г. на КС по к. д. № 6/2012 г., съгласно които целта на проверката, извършвана от органите по ЗОПДНПИ (отм.) /сега ЗПКОНПИ/, е установяване дали е налице значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице, т. е. дали натрупването на неговото богатство може да бъде обяснено с конституционно признатите и законово регламентирани източници - предприемаческа дейност, упражняване на свободна професия, трудов или граждански договор, наследяване и пр. Законни са всички приходи, за които страната може да докаже основание за получаването им, или както е прието от ВКС в Определение № 560 от 23.06.2016 г. на ВКС по гр. д. № 1964/2016 г., III г. о., ГК, това е " *собственост с незаконен произход, който не може да бъде оправдан с правно допустимите средства за увеличаване на индивидуалното богатство*".

Следователно, от значение за формиране на величината, необходима за извършване на съпоставката между доходи и имущество е преценката дали даден доход/приход/източник на финансиране е законен или не. Законността от своя страна се определя от основанието за неговото реализиране. Когато същото не произтича от забранена от закона дейност, то следва да се приеме, че доходът е законен. Не е необходимо този запрет да е изрично установен с повелителни правни норми, респ. тази дейност да е съставомерна. А доколкото законните източници са посочени в Конституцията и доразвити в по-детайлно в отрасловото законодателство, то изводът дали даден доход е законен или не следва да бъде направен на база тази регламентация и установения правен ред. В същото време обаче, законодателят е възложил в тежест на проверяваното лице да установи основанието за придобитото от него имущество, т. е. че същото е законно. Непосочването или недоказването на твърдяното основание относно произхода на средствата ще бъде равнозначно на неустановеност на законността на придобитото с тях

имущество, освен ако от твърденията и ангажираните от ищцовата страна основанията може да изведе по несъмнен начин. Не може обаче, да се направи извод за законност на дохода само поради това, че в исковата молба или от доказателствения материал не се извличат данни същият да е придобит в резултат на забранена от закона дейност.

В настоящия случай по отношение на получените чрез системите за бързо разплащане суми от трети лица, не са наведени каквито и да било твърдения за основанията на тяхното плащане, поради което и само на това основание не следва да бъдат отнесени в графата доход по см. на § 1, т. 2 ЗПКОНПИ. Определянето на тези постъпления като подлежащ на облагане доход по см. на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ не означава, че същият е законен. За пълнота следва да се отбележи, че не го прави законен и дори постановена осъдителна присъда за заплащане на дължимия върху него данък. Ето защо така получените парични средства следва да бъдат отнесени в перото придобито имущество, на основание чл. 5, ал. 1 ЗПКОНПИ вр. § 1, т. 4 от ДР на същия.

Следователно, нетният доход на първия ответник, формиран като разлика от законно признатите доходи, приходи и източници на финансиране, възлизащи в настоящия случай в размер на **13 846.84** лева и направените обичайни и извънредни разходи в размер на **69 438.16** лева, е отрицателна величина - минус **55 591.32** лева.

Стойността на придобитото имущество е в общ размер на **116 096.88** лева.

Следователно несъответствието между имущество и нетен доход за целия проверяван период е в размер на **171 688.20** лева, което е значително по см. на § 1, т. 3 ДР на ЗПКОНПИ - надвишаващо 150 000 лв.

Установеното несъответствие предпоставя и основателността на искането за отнемане на придобитото през проверявания период имущество, за което не е установен законен източник. Това важи и за имуществото, придобито в този период, но е отчуждено или липсва, като на основание чл. 151 ЗПКОНПИ в този случай се отнема неговата равностойност. Изключение е налице по отношение на извършените разпоредителни сделки, които са непротивопоставими на държавата, в който случай отчужденото имущество се отнема от приобретателите. В тази връзка настоящият състав намира, че именно на основание чл. 151 ЗПКОНПИ на отнемане подлежи и равностойността на липсващите парични средства, постъпили в патримониума на проверяваното лице, за които не е установен законен произход, независимо дали са били вложени по банков влог или са останали нетрансформирани в друго имущество. Същите съставляват част от незаконно придобитото имущество, т. е. не се разглеждат като доход или платежно средство, а като имуществен актив с определен стойностен еквивалент, извод за което следва и от даденото легално определение от законодателя за понятието "имущество" в разпоредбата на § 1, т. 4 от ДР на

ЗПКОНПИ. Приемането на противното, би довело до нееднакво прилагане на закона спрямо лицето, придобило недвижим имот с незаконен доход, след което го е отчуждил и лицето, увеличило имуществото си с такъв доход, без същият да е трансформиран в конкретно установено недвижимо или движимо имущество, както и би противоречало на основната цел на закона, визирана в чл. 2, т. 3 ЗПКОНПИ.

В горния смисъл е и съдебната практика намерила израз в **Решение № 131 от 20.11.2019 г. на ВнАС по в. гр. д. № 369/2019 г., Решение № 132 от 22.07.2016 г. на ВнАС по в. гр. д. № 277/2016 г., недопуснато до касационно обжалване с Определение № 499 от 12.06.2017 г. на ВКС по гр. д. № 5467/2016 г., III г. о., ГК, Решение № 26 от 24.02.2017 г. на ВнАС по в. гр. д. № 629/2016 г., недопуснато до касационно обжалване с Определение № 1136 от 6.12.2017 г. на ВКС по гр. д. № 2639/2017 г., IV г. о., ГК.**

Ищцовата комисия изрично е оспорила цените на процесните вещи, посочени в договорите за покупко продажба. Следва да се изтъкне, че нотариалното удостоверяване има материална доказателствена сила единствено за това, което страните по договора за продажба са заявили пред нотариуса относно продажната цена. Държавата (участваща в настоящото производство чрез процесуалния си субституент КПКОНПИ) не е страна по договорите и не е обвързана от посочената в договорите продажна цена. Действителната стойност на вещите може да бъде установявана с всички доказателствени средства, включително чрез експертно заключение, предвид и останалите обстоятелства и доказателства по делото, които съдът преценява по свое вътрешно убеждение (в този смисъл е и трайно установената практика на ВКС). Предвид и ноторния факт, че с оглед спестяване на разходи по прехвърляне в нотариалните актове и договорите с нотариално удостоверяване на подпис, обичайно се посочва минимално допустимата с оглед целите на данъчното облагане цена – в случая – данъчната оценка/застрахователна стойност, съдът намира оспорването от страна на ищеца на цените на процесните вещи за доказано.

По въпроса дали имуществото съществува и е налично.

На основание чл. 72 ЗОПДНПИ (отм.); , респ. чл. 151 ЗПКОНПИ на отнемане подлежи и равностойността на липсващите парични средства, постъпили в патримониума на проверяваното лице, за които не е установен законен произход, независимо дали са били вложени по банков влог или са останали нетрансформирани в друго имущество. Същите съставляват част от незаконно придобитото имущество, т. е. не се разглеждат като доход или платежно средство, а като имуществен актив с определен стойностен еквивалент, извод за което следва и от даденото легално определение от законодателя за понятието "имущество" в разпоредбата на § 1, т. 1 ЗОПДНПИ (отм.); , респ. § 1, т. 4 от действащия ЗПКОНПИ. Така и **Решение № 99 от 27.07.2020 г. на ВнАС по в. гр. д. № 210/2020 г.**

По делото не се доказва неналични и несъществуващи имущества да са

разходвани, преобразувани или напуснали патримониума на ответника, поради което същите следва да се отнемат в полза на държавата. А ако се приеме, че същите липсват – отново следва да се отнеме паричната им равностойност.

Паричните суми в т.ч. и от банковите сметки няма данни да са били разходвани или отчуждени. Това означава, че са налични в патримониума на ответника. Но дори и това да не е така, на осн. чл. 151 от ЗПКОНПИ в случай, че имуществото липсва или е отчуждено, се отнема паричната му равностойност. Така и Решение № 29 от 12.04.2021 г. на ВКС по гр. д. № 1021/2019 г., III г. о., ГК и **Решение № 137 от 26.11.2019 г. на ВнаС по в. гр. д. № 468/2019 г., Решение № 69 от 14.06.2019 г. на ВнаС по в. гр. д. № 90/2019 г..**

С оглед приетите заключение на САТЕ, то съответно исковите претенции се явяват частично основателни – до съответните размери в приетото заключение, но не повече от сумите поискани от ищеца. За разликата до първоначално предявените размери исковите претенции следва да се отхвърлят като неоснователни и недоказани.

Ето защо, исковата претенция е частично основателна и част от имуществото посочено в петитума на искането подлежи на отнемане. В този смисъл вж. **Решение № 137 от 26.11.2019 г. на ВнаС по в. гр. д. № 468/2019 г.**

Действително, към настоящия момент е висящо образувано тълкувателно дело № 4/2021 г. по описа на ВКС, Гражданска колегия, за приемане на тълкувателно решение по въпросите:

1. Представяват ли „имущество“ по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на ЗПКОНПИ и участват ли при определяне размера на несъответствието, съобразно нормата на § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, получените от проверяваното лице парични средства с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период?

2. Следва ли ответникът да бъде осъден да заплати в полза на държавата паричната равностойност на получените суми с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено или липсващо друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период и не е установено преобразуването им в друго имущество?

Съгласно т.1 от Тълкувателно решение № 8 от 7.05.2014 г. на ВКС по тълк. д. № 8/2013 г., ОСГТК: „При образувано тълкувателно дело пред Върховния касационен съд по обуславящ правен въпрос производството по висящо дело може да се спира само в касационната инстанция на основание

чл. 292 ГПК, а не и във въззивната и първата инстанция.“.

Ето защо, в настоящата инстанция не може да спре процесното производство до постановяване на решение по тълкувателно дело № 4/2021 г. по описа на ВКС, Гражданска колегия.

На осн. чл. 141 ЗПКОНПИ в полза на държавата следва да се отнеме незаконно придобитото от ответниците имущество, което включва: личното имущество на проверяваното лице /първия ответник/, на осн. чл. 142, ал. 2, т. 1, ЗПКОНПИ.

По иска с правно основание чл. 154 вр. чл.143, т.2 във вр. с чл. 142, ал. 2, т. 1, вр. с чл. 141 от ЗПКОНПИ да се обяви за недействителна по отношение на държавата сделката, извършена с договор за покупко-продажба от 03.02.2020г. сключен между двамата ответници относно лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „Ц 220 Д 4 Матик“, с рег. № РР3573 ВМ и да се отнеме същия в полза на Държавата.

Видно от протокол за претърсване и изземване от 30.01.2020г. по досъдебно производство № 88/2019г. по описа на Следствен отдел към Специализирана прокуратура, прокурорска преписка № 659/2019г. по описа на Специализираната прокуратура, е че на **30.01.2020г.** процесния автомобил е иззет, на осн. чл. 161, ал.1 НПК, от втория ответник /л. 42-46/. Видно от този протокол, е че втория ответник изрично е заявил, че управлява автомобила, като последния е взет за продажба от първия ответник, за което има пълномощно. След това – на **03.02.2020г.**, двамата ответници /първият ответник представляван от пълномощник/, сключили Договор за покупко-продажба на МПС с нотариално удостоверяване на подпис с рег. № 734 от 03.02.2020г. на Любен Шилков, нотариус в район РС Русе с рег. № 624 на НК, чрез помощник - нотариус Емилия Христова /л. 106 гръб/. В същия е отразено, че втория ответник купува от първия ответник процесното МПС за сумата от 9 900 лв., като застрахователната стойност е в размер на 24 000 лв. Не се спори, а и се установява от приложения препис от обвинителен акт /л. 257 гръб/, че след като е бил иззет на 30.01.2020г., този автомобил е бил върнат на втория ответник едва на 15.12.2020г., въз основа на определение на СпНС от 20.11.2020г. Т.е. към момента на сключването на договора за покупко-продажба автомобила все още е бил иззет и се е намирал в органите на досъдебното производство. Не се спори, че от 05.01.2021г. е с нов регистрационен номер, а именно: Р9762КН, тъй като втория ответник – купувач го е регистрирал в КАТ - Русе, въз основа на договора за покупко-продажба сключен с първия ответник

Както вече се посочи, този автомобил, както и останалите вещи посочени в исковата молба представляват незаконно имущество придобито от първия ответник.

Основният спор по делото е дали втория ответник е могъл да предполага, че процесното МПС е незаконно придобито имущество по см. на чл. 143, т.2 ЗПКОНПИ.

Според настоящия състав отговора е положителен. Това следва от цялостното поведение на втория ответник. Следва да се изтъкне, че е неоснователно възражението на втория ответник, че липсват каквито и да са доказателства за никакви контакти между ответниците преди процесния Договор за покупко продажба, за да се обоснове някаква евентуална връзка между тях. Самият факт, че автомобила собственост на първия ответник е бил иззет от втория ответник /преди продажбата/, който дори изрично е посочил, че разполага с пълномощно, води до несъстоятелност на това възражения. Фактът, че втория ответник е сключил процесния договор за покупко продажба броени дни след като същото МПС е било иззето именно от него, както и че продажната цена /9 900 лв./ е била в пъти дори под посочената в договора застрахователна стойност /24 000 лв./, а и предвид пазарна стойност към датата на продажбата - 39 300 лв., водят до несъмнения извод, че втория ответник е могъл да предполага, че процесното МПС е незаконно придобито по см. на чл. 143, т.2 ЗПКОНПИ.

Правната последица от обявяване на сделката за недействителна по отношение на Държавата е възстановяване на правното положение на това имущество, такова каквото е било преди сключването на сделката, с която е същото е било прехвърлено от първия ответник на втория ответник. По отношение на Държавата това имущество отново е в патримониума на първия ответник и подлежи на отнемане именно от първия ответник.

Ето защо, поради това, че сделката е недействителна, процесното МПС следва да се отнеме в полза на Държавата от първия ответник, тъй като МПС-то представлява незаконно придобито имущество.

Следва да се изтъкне, че обстоятелството, че след покупката втория ответник е сменил регистрационния номер на процесното МПС не водят до недоказаност на иска, тъй като МПС-то е индивидуализирано с № на рама и № на двигател. Ирелевантно е обстоятелството, че ищецът е бил уведомен от Специализираната прокуратура за образуваното наказателно производство срещу първия ответник едва през май 2020г. */т.е. след покупко - продажбата между ответниците/*, поради което и проверката по ЗПКОНПИ е започнала месеци след продажбата.

С оглед уважаването на главния иск – за обявяване на недействителна по отношение на Държавата на продажбата между ответниците, то не следва бъде разглеждан евентуалния иск предявен от КПКОНПИ против С. Д. Д., за на основание чл. 151 във вр. с чл. 142, ал. 2, т. 1 във вр. с чл. 141 от ЗПКОНПИ, за отнемане в полза на държавата на сума в размер на 45 000 лв., представляваща равностойността към датата на отчуждаване на горепосоченото МПС.

По разностките:

Настоящият състав на съда намира, че в полза на Комисията, която се представлява пред съда от служител с юридическа правоспособност на осн. чл. 156, ал. 2 от ЗПКОНПИ, следва да се присъди възнаграждение на осн. чл.

78, ал. 8 от ГПК, тъй като по същество е осъществена функцията по процесуално представителство на юридическото лице, която законодателят е имал предвид в посочената норма на процесуалния закон. Съобразно представения списък възнаграждението следва да се определи в размер на 450 лв., което съответства и на нормата на чл. 25, ал. 2 от Наредбата за заплащането на правната помощ, тъй като е налице защита на материален интерес над 10 000 лв. Такава е и съдебната практика намерила израз в **Решение № 137 от 26.11.2019 г. на ВНАС по в. гр. д. № 468/2019 г.**, Решение № 23 от 1.07.2020 г. на БАС по в. гр. д. № 57/2020 г., Решение № 192 от 15.02.2018 г. на ОС - Пловдив по гр. д. № 957/2016 г., Решение № 259 от 26.11.2018 г. на ОС - Ловеч по гр. д. № 417/2017 г.

Разноските на ищеца са в размер на: 1 200 лева за разноси за експертизи, 80 лв. за разноси за обявление в ДВ и 450 лв. юрисконсултско възнаграждение. Т.е. общо разноси – **1 730 лв.**

С оглед изхода на делото, ответниците, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, следва да заплатят на ищеца сторените по делото горепосочените разноси.

С оглед изхода на делото, претенцията на втория ответник за присъждане на разноси се явява неоснователна, а първия ответник не е направил искане за присъждане на разноси.

По държавните такси.

Искът по чл. 143, т. 2 вр. чл. 142, ал. 2, т. 1 вр. чл. 141 ЗПКОНПИ за обявяване на недействителност по отношение на Държавата на сделката между ответниците е оценяем и цената на иска се определя по реда на чл. 69, ал. 1, т. 4 ГПК според паричната оценка на насрещните престации. На основание чл. 157, ал. 2 ЗПКОНПИ вр. 78, ал. 6 ГПК във вр. чл. 84, ал.1, т.1 ГПК във връзка с чл. 162, ал.2, т.5 ДОПК, двамата ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Окръжен съд – Разград дължимата по делото държавна такса за иска чл. 154, ал.2 ЗПКОНПИ, в размер на **1 572 лв.**

Ответникът СТ. Д. Д. следва да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Окръжен съд – Разград и дължимата по делото държавна такса за исковете по чл. 153, ал.1 ЗПКОНПИ, за отнемане на имущество, в размер на **2 836 лв.**

Относно държавната такса за служебно издаване на изпълнителен лист:

Съгласно чл. 405, ал.5 ГПК: „За присъдени суми в полза на държавата съдът издава служебно изпълнителен лист”.

Съгласно чл. 11 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по Гражданския процесуален кодекс: „**По молба за издаване на изпълнителен лист, както и в случаите на служебно издаване на такъв, се събира такса 5 лв.**”

Ето защо, на основание чл. 405, ал. 5 ГПК във вр. чл. 11 от Тарифата

за държавните такси, които се събират от съдилищата по Гражданския процесуален кодекс, ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят и държавна такса в размер на 5 лв., в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

Водим от гореизложеното, съдът,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за недействителна, на осн. чл. 154 и чл. 143, т. 2 във вр. с чл. 142, ал. 2, т. 1 във вр. с чл. 141 от ЗПКОНПИ, по отношение на Държавата, по иск с правно основание чл. 153 и сл. от ЗПКОНПИ, предявен от Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, БУЛСТАТ 129010997, с адрес: София 1000, пл. "Света Неделя" № 6, срещу ответниците:

- СТ. Д. Д., ЕГН *****, с постоянен адрес: ***,

- СТ. Н. СТ., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: ***,

сделката, извършена с договор за покупко-продажба на МПС с нотариално удостоверяване на подпис с рег. № 734 от 03.02.2020г. на Любен Шилков, нотариус в район РС Русе с рег. № 624 на НК, чрез помощник - нотариус Емилия Христова, между продавач СТ. Д. Д., ЕГН *****, с постоянен адрес: ***, чрез пълномощника му Искрен Райков Райков, ЕГН *****, с адрес гр. Русе, ул.Измаил № 9, вх. 3, ет.1, ап. 6, и купувач СТ. Н. СТ., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: *** относно лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „Ц 220 Д 4 Матик“, с рег. № PP3573 BM, с дата на първа регистрация 10.11.2015 г., регистриран на името на СТ. Д. Д., ЕГН ***** на 07.05.2019 г., рама № WDD2052051 F266887, двигател № 65192133054461.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ евентуалния иск предявен от КПКОНПИ против С. Д. Д., на основание чл. 151 във вр. с чл. 142, ал. 1 вр. ал. 2, т. 1 във вр. с чл. 141 ЗПКОНПИ, за отнемане в полза на държавата на сума в размер на 45 000 лв., представляваща равностойността към датата на отчуждаване - 03.02.2020г. на лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „Ц 220 Д 4 Матик“, с рег. № PP3573 BM, с дата на първа регистрация 10.11.2015 г., регистриран на името на С. Д. Д., ЕГН ***** на 07.05.2019 г., рама № WDD2052051 F266887, двигател № 65192133054461.

ОТНЕМА В ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА по иска с правно основание чл. 153, ал. 1 ЗПКОНПИ предявен от Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, БУЛСТАТ 129010997, с адрес: София 1000, пл. "Света Неделя" № 6, срещу ответника **СТ. Д. Д., ЕГН *****, с постоянен адрес: ***, следното имущество:**

на основание чл. 142, ал. 2, т. 1 във вр. с чл. 141 от ЗПКОНПИ от СТ. Д. Д., ЕГН ***:**

- лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „Ц 220 Д 4 Матик“, с рег. № PP3573BM /считано от 05.01.2021г. е с нов регистрационен номер, а именно: P9762KH/, с дата на първа регистрация 10.11.2015 г., /регистриран на името на СТ. Д. Д., ЕГН ***** на 07.05.2019 г., а на 05.01.2021г. е регистриран на името на СТ. Н. СТ., ЕГН *****/, рама № WDD2052051 F266887, двигател № 65192133054461,

- лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „Е 320 ЦДИ“, с рег. № PP 5995 BC, рама № WDB2110261A246369, двигател № 64896130015970, дата на първа регистрация 11.03.2003 г., придобит на 18.07.2017 г.,

- лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „ЦЛС 350 ЦДИ 4 Матик“, с рег. № А 5684 НМ, рама № WDD2183931A057150, двигател № 64285841313829, дата на първа регистрация 05.11.2012 г., придобит на 16.12.2019г.,

на основание чл. 151 във вр. чл. 142, ал. 2, т. 1 във вр. с чл. 141 от ЗПКОНПИ от СТ. Д. Д., ЕГН ***:**

- сума в размер на 11 000лв., представляваща пазарната стойност към датата на отчуждаване на лек автомобил марка „БМВ“, модел „525“, с рег. № Р 9839 AP, с дата на първа регистрация 14.07.1998 г., регистриран на името на СТ. Д. Д. на 06.01.2012 г., придобит с договор на 11.08.2011 г., отчужден на 09.01.2012 г., като отхвърля иска за разликата до претендирания размер от 15 000 лв. като неоснователен и недоказан,

- сума в размер на 200лв., представляваща пазарната стойност към датата на прекратяване на регистрацията на лек автомобил марка „Опел“, модел „Омега“, с рег. № PP 9862 AX, с дата на първа регистрация 22.05.1998 г., регистриран на името на С.Д. на 22.10.2015 г., дата на прекратяване на регистрацията 29.12.2016 г.,

- сума в размер на 3 500лв., представляваща пазарната стойност към датата на отчуждаване лек автомобил марка „Фиат“, модел „Пунто“, с рег. № PP 7955 BC, с дата на първа регистрация 08.03.2006г., регистриран на името на С.Д. на 29.12.2016г., отчужден на 23.11.2017 г.,

- сума в размер на 912,34 лв., представляваща получената облага от извършеното престъпление,

- сумата в размер на 684,54 лв., представляваща получени суми от трети лица, чрез система за бързи разплащания „Уестърн Юнион“, непреобразувани в друго имущество,

- сумата в размер на 45 лв., представляваща получени суми от трети лица, чрез система за бързи разплащания „Изи Пей“ АД, непреобразувани в друго имущество.

ОСЪЖДА:

- СТ. Д. Д., ЕГН *****, с постоянен адрес: ***

и

- СТ. Н. СТ., ЕГН ***, с постоянен и настоящ адрес: *** ,**

ДА ЗАПЛАТЯТ от Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, БУЛСТАТ 129010997, с адрес: София 1000, пл. "Света Неделя" № 6 сумата **1 730 /хиляда седемстотин и тридесет лева/** - представляваща направени по делото разноски, на осн. чл. 78, ал.1 ГПК.

ОСЪЖДА:

- СТ. Д. Д., ЕГН ***, с постоянен адрес: *****

и

- СТ. Н. СТ., ЕГН ***, с постоянен и настоящ адрес: *** ,**

ДА ЗАПЛАТЯТ в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Окръжен съд – Разград следните суми:

- 1 572 лв. /хиляда петстотин седемдесет и два лева/ -

представляваща дължимата по делото държавна такса, на основание чл. 157, ал. 2 ЗПКОНПИ вр. 78, ал. 6 ГПК,

- 5 лева /пет лева/, представляваща държавна такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист, на осн. чл. 405, ал. 6 ГПК във вр. чл. 11 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по Гражданския процесуален кодекс.

ОСЪЖДА СТ. Д. Д., ЕГН ***, с постоянен адрес: *** ДА ЗАПЛАТИ** в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Окръжен съд – Разград следните суми:

- 2 836 лева /две хиляди осемстотин тридесет и шест лева/ -

представляваща дължимата по делото държавна такса, на основание чл. 157, ал. 2 ЗПКОНПИ вр. 78, ал. 6 ГПК,

- 5 лева /пет лева/, представляваща държавна такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист, на осн. чл. 405, ал. 6 ГПК във вр. чл. 11 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по Гражданския процесуален кодекс.

ОТХВЪРЛЯ искането на СТ. Н. СТ., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: *** за присъждане на разноски, като неоснователно, на осн. чл. 78, ал.3 ГПК.

Препис от решението да се връчи на страните, на осн. чл. 7, ал.2 ГПК.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните с въззивна жалба пред Варненски апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – Разград: _____